

Llei 8/2017, del 20 d'abril, de modificació de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, i de la Llei 45/2014, del 18 de desembre, de modificació del Codi de l'Administració, del 29 de març de 1989 (Text refós per LesLleis.com)

Índex

[Mostra/Amaga]

- Exposició de motius
 - Article 1. *Modificació de l'article 37 de la Llei 43/2014*
 - Article 2. *Modificació de l'article 38 de la Llei 43/2014*
 - Article 3. *Modificació de l'article 39 de la Llei 43/2014*
 - Article 4. *Modificació de l'apartat 1 de l'article 40 de la Llei 43/2014*

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 20 d'abril del 2017 ha aprovat la següent:

Llei 8/2017, del 20 d'abril, de modificació de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, i de la Llei 45/2014, del 18 de desembre, de modificació del Codi de l'Administració, del 29 de març de 1989

Exposició de motius

El 18 de desembre del 2014, el Consell General va aprovar de forma coetània la Llei 43/2014, del saig; la Llei 44/2014, de l'embargament, i la Llei 45/2014, de modificació del Codi de l'Administració, del 29 de març de 1989, amb l'objectiu de fer possible que l'Administració general i els comuns, i també els organismes autònoms i les entitats parapúbliques, si els ho permet la seva llei de creació o regulació, puguin executar per la via forçosa, de forma autònoma i sense la intervenció, preceptiva fins fa poc, dels òrgans jurisdiccionals, els actes administratius que dictin i siguin executoris, excepte els que imposen una obligació personalíssima i la llei no autoritza les autoritats administratives a adoptar mesures de compulsió directa o no concorre una situació d'extrema urgència i necessitat. I també amb la finalitat que puguin delegar aquesta execució forçosa en el saig, el qual ha esdevingut competent, d'altra banda, per executar les resolucions judicials que dictin les jurisdiccions civil i administrativa que consisteixen en el pagament d'una quantitat líquida.

D'acord amb la disposició final sisena i la disposició final tercera de la Llei 43/2014 i de la Llei 45/2014, respectivament, el 16 de maig del 2016, dia hàbil següent al dia en què els saigs van prendre possessió de les seves funcions, van entrar en vigor les disposicions normatives que fan possible les assumpcions competencials esmentades anteriorment i, en conseqüència, també van esdevenir eficaces la disposició transitòria tercera i la disposició transitòria primera de la Llei 43/2014 i de la Llei 45/2014, respectivament, que estableixen les normes aplicables als procediments d'execució forçosa en curs en aquella data, pel que fa a les resolucions judicials civils i administratives d'una banda, i pel que fa als actes administratius, de l'altra. En virtut de les lleis esmentades, es va decidir substancialment de fer transitar cap al saig i les administracions competents només els procediments en què encara no s'hagués travat embargament o no s'haguessin rebut diners a compte del deute executat, atès que es va considerar que era l'opció més prudent i menys complexa jurídicament. I si bé aquesta opció s'ha desplegat fins ara sense ocasionar problemes de seguretat jurídica ni dubtes interpretatius –la qual cosa és un objectiu imprescindible quan es tracta de règims transitoris entre dos models tan diferents com els que caracteritzaven la nostra execució judicial forçosa anterior i posterior al 16 de maig del 2016–, no és menys cert que no ha aconseguit un repartiment suficientment equitatiu dels procediments d'execució forçosa en curs entre els actors existents actualment en aquest àmbit. En efecte, la solució adoptada no ha permès resoldre ni mitigar de manera immediata el nombre massa important de resolucions judicials i actes administratius que continuen requerint la tutela jurisdiccional per ser executats forçosament i que, per la via de conseqüència, no poden ser-ho en un termini raonable, cosa que pot comprometre els drets que consagren l'article 6 de la Convenció europea per a la salvaguarda dels drets humans i les llibertats fonamentals, i l'article 10 de la Constitució.

És per aquest motiu que es promou aquesta Llei, amb la finalitat de modificar tant la disposició transitòria tercera de la Llei 43/2014 com la disposició transitòria primera de la Llei 45/2014, i permetre, d'aquesta manera, que un volum més important de procediments d'execució forçosa de resolucions judicials civils i administratives, i d'actes administratius, puguin ser coneguts i tramitats pel saig o la mateixa Administració que ha dictat l'acte administratiu de què es tracta. D'aquesta manera, els batlles i els tribunals seran competents per conèixer i tramitar un nombre de procediments executoris més reduït que ha de fer possible que es pugui esgotar, convenientment i en un termini satisfactori, el període transitori establert, i que alhora no comprometi les noves funcions atribuïdes al saig i a les administracions competents en aquesta matèria, atès que aquestes funcions es poden veure impedides o aturades pel fet que s'hagin travat embargaments judicials previs i no s'estiguin executant els procediments prop dels quals s'han adoptat aquests embargaments.

D'altra banda, s'ha volgut aprofitar l'ocasió per modificar altres articles de la Llei 43/2014 i, per la via de disposició final, de l'article 1 de l'annex III del Decret dels veguers del 4 de febrer de 1986, i de l'article 99 *bis* de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal, del 15 de novembre de 1989, amb la finalitat de simplificar i desjudicialitzar, encara en major mesura, els procediments d'execució de les resolucions

judicials executòries que consisteixin en el pagament d'una quantitat líquida, i aconseguir una celeritat més gran en la tramitació d'aquests procediments. Així, la reforma puntual dels articles 37, 38 i 39 de la Llei esmentada comporta que no calgui obtenir un autè d'execució de la resolució judicial dictat per l'òrgan jurisdiccional competent per acudir al saig, i que aquest tràmit se substitueixi per un acord d'execució adoptat pel mateix saig en què no només es determinen les quantitats que s'han de satisfer i s'identifica la persona executada, sinó que també s'hi conté el requeriment de pagament. A més, la modificació de l'article 42 de la Llei 43/2014, en virtut de la qual es regula de manera diferenciada l'arxiu i el sobreseïment provisional del procediment d'execució, elimina d'altra banda la necessitat que l'òrgan jurisdiccional competent hagi de declarar el crèdit totalment o parcialment incobrable al terme del procediment d'execució; això ho podrà fer el saig a partir d'ara, sense perjudici que ho hagi de comunicar al batlle o el tribunal corresponent i que, d'altra banda, aquesta decisió pugui ser impugnada en la mateixa forma en què ho podrà ser l'acord d'execució.

Finalment, es modifiquen puntualment els articles 40, 43 i 44 de la Llei 43/2014 per unificar el còmput dels terminis en dies hàbils; per esmenar un error tipogràfic que s'hi contenia, i per ampliar eventualment el termini per fer els pagaments a la persona executant en cas que ho sol·liciti per escrit.

Així, aquesta Llei es divideix en nou articles que, modifiquen en tot o en part set articles i una disposició transitòria de la Llei 43/2014, i una altra disposició transitòria de la Llei 45/2014, i en quatre disposicions finals que reformen puntualment l'annex III del Decret dels veguers del 4 de febrer de 1986 i la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal, encomanen al Govern la publicació dels textos consolidats corresponents i determinen la data de l'entrada en vigor de la Llei.

Article 1. *Modificació de l'article 37 de la Llei 43/2014*

Es modifica l'article 37 de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, el qual queda redactat de la manera següent:

"Article 37. Sol·licitud d'execució

1. La persona executant que sol·licita l'execució forçosa d'una resolució judicial o un acte administratiu prop del saig ho ha de fer mitjançant un escrit a aquest efecte, on ha de constar la identificació i, quan es conegui, el domicili de la persona executada; a l'escrit, hi ha d'adjuntar: LesLleis.com

- a) Una còpia autenticada de la resolució judicial o l'acte administratiu de caràcter executori.
- b) En el supòsit de l'execució forçosa d'una resolució judicial, l'original de la certificació estesa per l'òrgan jurisdiccional competent que faci constar que aquesta resolució és ferma, i que fixi les quantitats que hagin estat dipositades, consignades i satisfetes durant la tramitació del procés. L'òrgan jurisdiccional competent ha d'estendre la certificació esmentada en el termini màxim de cinc dies hàbils des que la persona executant li ho sol·liciti.
- c) En el supòsit de l'execució forçosa d'un acte administratiu, una còpia de la provisió de constrenyiment dictada per l'òrgan administratiu competent.

2. A la sol·licitud d'execució, la persona executant ha de precisar:

- a) La tutela que vol exercitar d'acord amb la resolució judicial o l'acte administratiu de caràcter executori.
- b) La quantitat per la qual sol·licita que es despatxi l'execució forçosa, inclosa la quantitat en concepte de les costes de l'execució.
- c) Els actes concrets que són necessaris per acomplir l'obligació continguda en la resolució judicial o l'acte administratiu, i els actes que escaiguin en cas d'incompliment de la part executada.

3. A la sol·licitud d'execució, la part executant també pot afegir les peticions i les dades següents:

- a) Els béns i els drets de la persona executada que siguin susceptibles de ser embargats i dels quals tingui coneixement, i si els considera suficients per garantir l'execució.
- b) Les mesures de localització i investigació dels béns i drets de la persona executada que consideri necessàries.
- c) Les mesures executives que la persona executant consideri adients per complir amb el que disposa la resolució judicial o l'acte administratiu de caràcter executori.
- d) L'ampliació de l'execució als terminis de venciment futur de la mateixa obligació continguda en la resolució judicial o l'acte administratiu i en virtut de la qual l'execució és procedent. En aquest cas, la persona executant ha de facilitar un resum dels terminis i les quantitats que venceran en el futur.

4. Els saigs, en el marc de l'execució forçosa de les resolucions judicials o els actes administratius de caràcter executori, resten sotmesos a la normativa processal i en matèria d'embargament aplicable, en el que no contradigui aquesta Llei."

Article 2. *Modificació de l'article 38 de la Llei 43/2014*

Es modifica l'article 38 de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, el qual queda redactat en els termes següents:

"Article 38. Acord d'execució i requeriment

1. En el termini màxim de tretze dies hàbils des de la recepció de la sol·licitud d'execució forçosa d'una resolució judicial, el saig dicta un acord d'execució que:
 - a) Determina les quantitats que eventualment s'han de satisfer en concepte de principal, interessos i costes, així com les quantitats que hagin estat dipositades, consignades i satisfetes durant la tramitació del procés, d'acord amb la certificació estesa en aquest sentit per l'òrgan jurisdiccional competent, i especifica a quins dels conceptes esmentats s'imputen les quantitats.
 - b) Identifica la persona executada i, si n'hi ha més d'una, fixa les quantitats que ha de satisfer cadascuna pels conceptes esmentats a la lletra a) anterior, tenint en compte el règim de responsabilitat de la persona condemnada o de les persones condemnades, si n'hi ha més d'una.
 - c) Requereix a la persona executada que en el termini màxim de tretze dies hàbils pagui el deute i dipositi al seu despatx professional l'import que és objecte de l'execució, en concepte de principal, interessos i costes.
2. El saig pot incloure a l'acord d'execució, quan així ho hagi demanat la persona executant, el venciment futur dels terminis de la mateixa obligació continguda en la resolució judicial o l'acte administratiu de caràcter executori i en virtut de la qual l'execució és procedent, tot advertint la persona executada de l'obligació de pagament que en resulti.
3. En el supòsit de l'execució forçosa d'un acte administratiu, el saig només adreça un requeriment a la persona executada, en el termini màxim de tretze dies hàbils des de la recepció de la sol·licitud d'execució, en què li atorga un termini màxim de tretze dies hàbils per pagar el deute i dipositar al seu despatx professional l'import que és objecte de l'execució, en concepte de principal, interessos i costes i, si escau d'acord amb la normativa aplicable, en concepte de recàrrecs.
4. El requeriment, tant si forma part de l'acord d'execució com si es fa de forma aïllada, ha de contenir:
 - a) La identificació i, quan es conegui, el domicili de la persona obligada al pagament.
 - b) El concepte i l'import del deute, inclosos el capital i els accessoris, que és objecte del requeriment.
 - c) Un requeriment exprés per al pagament del deute en el termini de tretze dies hàbils a comptar de la notificació.
 - d) L'advertència que si no s'ingressa l'import total del deute pendent dins del termini esmentat es procedirà a l'embargament dels béns i drets de la persona obligada al pagament.
 - e) La identificació de la resolució judicial o l'acte administratiu que es pretén executar, i també de la provisió de constrenyiment, si escau.
 - f) La data d'emissió del requeriment.
5. L'acord d'execució i el requeriment s'han de notificar a la persona executada mitjançant una carta amb avís de recepció, quan se'n conegui el domicili. En cas contrari, i també quan la recepció de la carta hagi estat infructuosa, el saig pot emetre l'acord d'embargament, tal com disposa l'article 39.
6. L'acord d'execució pot ser impugnat davant del batlle o el tribunal que ha dictat la resolució judicial que es pretén executar, dins els tretze dies hàbils següents al dia en què es notifiqui. Aquesta impugnació es tramita i es resol de conformitat amb les normes de procediment vigents."

Article 3. *Modificació de l'article 39 de la Llei 43/2014*

Es modifica l'article 39 de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, el qual queda redactat en els termes següents:

"Article 39. Acord d'embargament

1. L'acte d'embargament s'inicia amb l'acord d'embargament del saig, que s'ha de notificar a la persona executada de la mateixa manera que l'article 38.5, quan se'n conegui el domicili. En cas contrari, o quan la recepció de la carta en què s'instava el pagament hagi estat infructuosa, la notificació s'ha de fer mitjançant la publicació de l'acord d'embargament al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.
2. L'acord d'embargament ha de contenir:
 - a) La identificació i, quan es conegui, el domicili de la persona embargada.
 - b) L'import que és objecte de l'embargament.
 - c) La identificació de la resolució judicial o l'acte administratiu que es pretén executar, i també de l'acord d'execució o de la provisió de constrenyiment.
 - d) La data d'emissió de l'acord.
3. L'acord d'embargament pot ser impugnat en la mateixa forma que estableix l'article 38.6 o, quan es tracti d'un acte administratiu, davant del batlle o el tribunal de la Secció Administrativa de la Batllia a qui correspongui per torn."

Article 4. *Modificació de l'apartat 1 de l'article 40 de la Llei 43/2014*

Es modifica l'apartat 1 de l'article 40 de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, el qual queda redactat en els termes següents:

“Article 40. Pràctica de l'embargament

1. Un cop notificat l'acord d'embargament d'acord amb l'article 39.1, el saig ha de practicar, si és el cas, l'embargament dels béns i drets de la persona executada en el termini màxim de cinc dies hàbils, de conformitat amb la normativa aplicable en la matèria, en quantia suficient per cobrir:

- a) L'import principal del deute i, si escau d'acord amb la normativa aplicable, dels recàrrecs.
 - b) Els interessos meritats i que es meritin fins a la data del cobrament efectiu del deute.
 - c) Les costes de l'execució.
- [...].”

Registreu-vos a LesLleis.com per
accedir al contingut complet d'aquesta pàgina.